

ПОДВИГЪ

Между множество подвизи на нашите войници, особено впечатление ми напави слѣдния. Тъкмо въ разгара на сражението при Тутраканъ, когато командира на единъ нашъ взводъ, намиращъ се на прѣдната линия, се вдига и повежда храбрите си войници, за да заематъ едно по-удобно мѣсто напредъ, когато сигнализиратъ затръбвява възторжено за атака — откъмъ подпоручика весело и безгрижно писва една гайда.

Храбриятъ офицеръ пада убитъ, но гайдарджиата до него не се отчайва: т.й все надува и надува народния инструментъ.

Внезапно, гайдата отслабва своя гласъ, и нейния мѣхъ се свива: той е пробитъ отъ неприятелски куршумъ, който ранява и безстрашния ѝ господаръ.

ГЪБКИ.

Скоро умѣрено *Емм. Маноловъ.*

Ахъ ви гъб-ки бѣ-ли ка-то зъб-ки,
дѣ-сте по-ник-на-ли, дѣ-сте по-ник-на-ли?

2 Ей сме тука
Дѣто дъждецъ роси;
Елате, берете.

3. Ахъ едничка,
Двѣнки, тринки;
Ахъ че ми сж сладки!